

kassen dier steden vloeien, om ze te besteden aan volksreddende werken.

Zie, opeens verandert nu de taal der volksvijanden.

't Is niet meer: het Algemeen Stemrecht kan niets, maar het Algemeen Stemrecht kan te veel.

Le Courrier de Bruxelles, het orgaan van M. Woeste, wendt zich tot de behouders en wijst hen op Roubaix, zeggende: « zie daar, mijne heeren, waar het Algemeen Stemrecht ons naartoe voert. Stemt het niet! Stemt het toch niet! 't Is de triomf van het socialisme, de revolutie, het einde der wereld. »

In andere woorden: vertrouwt u niet op de goedzakkige domheid der boeren, op de onverschilligheid der stadswerklieden, zij werpen het een en het ander ter zijde en beginnen het stemrecht aan te wenden om hun eigen zaken te regelen, stad en staat te bemachtigen in afwachting dat ze de hand leggen op onze eigendommen ten voordeele aller redding.

Ziedaar werklieden hoe de kaarten keeren van zoogauw zij verstand toont om van uwe rechten gebruik te maken tot lotsverbetering uwer klasse.

Juist daarom moeten wij allen meer dan ooit, met verdubbelden iever op de bres zijn om het stemrecht te veroveren.

Liebknecht werd in den Rijksdag eens toegejuicht door de reactionnaren en hij vroeg aan zijne vrienden; heb ik mij misproken.

Dat wil zeggen, als onze vijanden zeggen: wit, moeten wij zeggen: zwart.

Waar zij in 't stemrecht het einde hunner voorrechten zien, moeten wij dat beginsel begroeten als het wapen onzer verlossing en er als zoodanig voor strijden.

WEG MET DE BLOEDWET!

België is het eenige land van Europa, waar de bloedwet nog in voege is.

Schandelijker wet kan men toch niet uitdenken!

Wat bezitten de armen in België?

Hebben zij eigendommen? Neen, zoover het oog reikt, links en rechts, voor en achter ons, onder en boven ons, alles wat wij zien: velden, gebouwen, fabrieken, mijnen, schepen, alles behoort den rijken.

In geheel dat geliefde vaderland bezit de arme geen hoekje grond dat hij het zijne mag noemen, geen dak van onder hetwelk hij niet kan verjaagd worden, met moeite bekomt hij een vierkanten meter op een kerkhof om te rusten, wanneer door arbeid en leed zijn leven soms voor den tijd is vernietigd geworden.

't Is laf, maar nog laffer is het, werklieden, dat wij ons tot die rol leenen.

Wat, men stopt ons een geweer in de hand om eigendommen te verdedigen, door ons vruchtdragend gemaakt, maar waarvan wij niets bezitten; om eene klasse te steunen die veracht, beleedigt en onze rechten onthoudt, en wij blijven bukken!

Wij blijven verstooten van het eerste onzer rechten, het kiesrecht?

't Is eene schande die moet eindigen!

Wij willen geen soldaat meer worden, ons laten opsluiten in kazernen, gedresseerd worden gelijk paarden, ons kreupel laten maken op discipline en correctie, vechten voor wat wij niet bezitten en tegen hetgeen wij lief hebben!

Wij willen alleman soldaat, maar ook alleman kiezer.

De zwaarste belasting, de grootste plicht die iemand kan vervallen, is deze van soldaat te worden en zijn leven veil te houden om zijn land te verdedigen.

Niemand heeft trouwer dien plicht ver-

vuld, langer jaren die belasting gedragen, dan de werklieden.

Daarom moet het eindigen met hunne uitsluiting als kiezers, zoo wreed en onverdiend.

Weigert men ons 't kiesrecht, wij weigeren soldaat te worden.

Werklieden!

Zondag stemmen voor het Algemeen Stemrecht, is stemmen tegen de bloedwet, die zal verdwijnen enkele maanden nadat de werklieden in bezit zullen zijn van hun kiesrecht.

Stemmen voor 't Algemeen Kiesrecht, is een einde stellen aan dit schandaal dat de armen, die alleen geroepen worden om 't land te verdedigen, dan nog mishandeld worden op den hoop toe.

MOEDERS!

Gij die zoo wreed getroffen wordt door die schandelijke wet, die U den steun ontnemt van uw huis, het voorwerp uwer liefde, spoort uwe mannen, uwe zonen aan om te komen stemmen voor 't Algemeen Stemrecht en

TEGEN DE BLOEDWET.

Weenen, zuchten, klagen, vloeken, drinken, helpt niets. Komt op voor uw recht, toont dat gij bereid zijt tot den strijd en de volksvijanden zullen moeten zwichten en bukken voor de reuzenmacht van het vereenigd eendrachtig volk.

14 Juni.

Al wie kan, stake het werk, den **DINSDAG, 14 JUNI**, dag der Kiezingen voor de Constituante, ten teeken van belangstelling in die gebeurtenissen, waarvan ons lot en dat der Natie zal afhangen.

AAN 'T DOMPERSVOLK.

Wij hebben aan 't Volk gevraagd of de werklieden, die min dan **4 fr. huishuur** betalen en dus van 't kiesrecht zouden buitengesloten zijn, met 't stelsel Smet de Nayer, **geen fatsoenlijke mensen zijn?**

Over 't Occupatiestelsel heeft 't Volk den 10 November 1891 geschreven:

« Op die wijze zou men het stemrecht toekennen aan al de **FATSOENLIJKE WERKLIEDEN**, 'tis te zeggen: aan al de **geenen, die door een uitwendig en onloochenbaar teeken van welstand, bewijzen dat zij belang stellen in 't goed besturen van 't land.** »

Wij vragen nu zwart op wit of al de werklieden die geen **4 fr.**, nemen wij nog aan **fr. 3,50** huishuur betalen, dan geene **FATSOENLIJKE WERKLIEDEN** zijn?

Geene uitvluchten, eenkort en duidelijk antwoord. Is de werkman die maar fr.

2,75 of fr. 3,00 huishuur betaalt, **ONFATSOENLIJK?**

Onder uwe leden moeten er dan in dat geval zijn.

Wij dagen u uit, domper, daarop duidelijk te antwoorden en die beleediging door gezonde redenen te staven.

Meetings!

Meetings!

Meetings!

Vrijdag, om **8 1/2 ure**, Openbare Volksvergaderingen in het **Park**, Sint-Pietersplein, in de **Kroon**, Zuidkaai, (Brugschepoort).

Zaterdag avond, om **8 1/2 ure**

In den **Kloef**, Zonder Naamstraat.

DAGORDE: De Volksstemming van zondag.

* *

MAANDAG 13 JUNI

om **6 ure 's avonds**

Volksvergaderingen

in het

Park, St-Pietersplein;
Café du nord, Vrijdagmarkt;

Concordia, Belgradestr.;
Flora, Holstraat.

DAGORDE:

1. De uitslag der Volksstemming. — 2. De kiezing van 14 Juni.

Socialisten en vooruitstrevers zullen het woord voeren.

Tegenspraak vrij.

Werklieden, 't moet er stroomen!

Het bankroet der rijken als regeerende klasse.

De Kamer en Senaat hebben alle slechte wetten behouden en geen enkele goede gestemd.

Of het volk smeekte of dreigde, de bloedwet bleef behouden, de belastingen verzwaaarden, de schandelijkste uitbuiting werd geduld en geene wet van zes woorden kwam tusschen om de zwakke armen te beschermen.

Te vergeefs werden wetten gevraagd om den arbeid van allen te beschermen, om de loonen te regelen, om 't vakonderwijs te bevorderen, men deed niets.

Niets, tenzij de werklieden broedeloos aten stellen wanneer zij gebruik maakten van een grondwettelijk recht om hunnen toestand te verbeteren: de vereeniging; men vervolgde hunne pers, men betaalde mouchards om ze op te hitsen, om dan de gelegenheid te hebben ze neer te schieten, wat men meer dan eens deed.

Meester over de wetgeving maakten de Kamer- en Senaatleden er gebruik van, om hunne zonen, neefjes en vrienden in den Staatskas te nestelen, hun posten te schenken waar weinig gewerkt en veel betaald wordt.

Ziedaar de rol die zij sinds België's bestaan hebben gespeeld.

Met de Buitenlandsche zaken hebben de werklieden niets te maken. Hetgeen op dit gebied zou moeten bestaan, beschermingsbureelen, in die landen waar

naar onze landverhuizers zich richten, die bestaan niet.

De gevolmachtigde ministers aan de vreemde hoven, dienen juist, met geheel hun sleep secretarissen en anderen rommel, als pronkstukken, om de officieele bals bij te wonen.

Verder heeft het volk bij dien buitenlandschen boel op de wijze waarop hij is ingericht, niets te winnen.

Ijzerenwegen, Posten en Telegrafen komen de werklieden ten goede zal men zeggen.

Deze openbare dienst brengt meer op dan hij kost. De werklieden betalen de rente der leeningen die aangegaan zijn om de ijzerenwegen te leggen en de reizigers van derde klas betalen daarenboven het te kort van de tweede en eerste klasse die te weinig betalen.

Het ministerie van finantie is de groote knoeierijdepot waar men veel personeel betaalt door gansch het rijk om de tolgelden en belastingen te inten en verder om nieuwe belastingwetten die de armen treffen gereed te maken om op 't tapijt te komen in Kamer en Senaat waar zij doorgaan als koeken in een bakkerij.

Het ministerie van oorlog!!!

Onnoodig aan te dringen bij de werklieden. Allen weten wat voordeel er te halen is, bij deze barbaarsche instelling.

De verhooging van uitgaven door het ministerie van Justicie, duiden een vermeerderend aantal misdadigers, ontuchtigen en diensvolgens politie, rechters en gevangenhuisen aan.

Dit verschijnsel waar wij zullen op terugkomen is eer een teeken van verval dan wel van vooruitgang.

Alleen de vermeerdering van uitgaven voor het onderwijs schijnt de werklieden ten goede te zijn gekomen.

Van de 21.666.068 fr., zijnde de begroting van het ministerie van Binnenlandsche Zaken en Openbaar Onderwijs, krijgt dit laatste 14.483.736 franks.

Op zijne beurt wordt deze som voor 't onderwijs nu aldus verdeeld:

Aan hooger onderwijs	1.608.801 fr.
Aan middelbaar onderwijs	3.709.896 "
Aan lager onderwijs	10.165.039 "

Zelfs dit laatste cijfer is bedriegelijk.

Nemen wij, bijvoorbeeld, het jaar 1886 waarin het lager onderwijs staat aangestipt met eene toelage van 10,208,830 fr.

Deze som is niet geheel door de regeering geschonken.

Dit wordt ons bewezen door hare statistiek van verdeling der uitgaven van het onderwijs.

Daar vinden wij dat de Staat slechts 6,267,581 fr. betaalde voor de lagere scholen.

Van waar kwam dan het cijfer van 10,208,830 fr. in hare algemeene begroting?

Eenvoudig door daarin te begrijpen een overschot van 1,159,882 fr. van vorige jaren, 665,757 fr. der betalende leerlingen en 596,858 fr. geschonken door liefdadige personen. Samen bij de 7,267,581 fr. gerekend geeft dit 9,690,078 fr.

Het verschil tusschen dit cijfer en de 10,000,000 fr. vermeld in de Algemeene begroting gaat waarschijnlijk aan de bevaarscholen, verbeterings- en adultenscholen, die samen eene bevolking tellen van 171,178 leerlingen.

Blijft dus voor het eigenlijk zoogenaamd lager onderwijs, dagscholen voor jongens en meisjes aan Staatstoezicht onderworpen, 7,267,581 fr. voor eene schoolbevolking van van 604,068 leerlin-